

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201738
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8620201738.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu C. O.. Z. T. W., so sídlom Z. X, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 058 310, proti žalovanému M.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A.. I. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpený advokátom JUDr. Daniel Tarbaj, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 85,97 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 5Csp/69/2020-56 zo dňa 04. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok s upresnením II. výroku o trovách konania tak, že o výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 132 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 187 ods. 1, 2, § 191 ods. 1, § 215 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX poistnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V XX.XX.XXXX došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode bližšie popísanej v Oznámení škodovej udalosti poisteným. Uvedenú poistnú udalosť žalobca likvidoval a v prospech poškodeného uhradil poistné plnenie v sume 429,83 Eur. Vyplatením poistného plnenia poškodenému prešlo na žalobcu právo na náhradu voči žalovanému, ktorý mal byť podľa vyjadrenia žalobcu v omeškaní s platením poistného v čase dopravnej nehody. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 16.06.2021 uviedol, že „faktom je, že žalovaný až dňa 10.12.2017 zaplatil poistné“. Zároveň vo svojom vyjadrení uviedol, že „žalovaný uhradil dlžné poistné až po predmetnej dopravnej nehode“ a „nepreukázal, že by zaplatil dlžné poistné pred vznikom predmetnej dopravnej nehody“.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že faktom je, že síce žalovaný za poistné obdobie 14.11.2017 - 13.02.2018 neuhradil v termíne splatnosti splátku poistného, t.j. 14.11.2017, avšak ako uvádza žalobca v deň 10.12.2017 bolo už poistné zaplatené. Podstatným momentom je čas poistnej udalosti, teda deň, mesiac, rok, hodina a minúta poistnej udalosti. Vychádzajúc iba z listín predložených žalobcom, konkrétne z Oznámenia škodovej udalosti poisteným zo dňa 11.12.2017, k dopravnej nehode došlo dňa XX.XX.XXXX v čase o cca XX:XX hod. Za nepreukázané považuje tvrdenie žalobcu, že žalovaný uhradil dlžné poistné až po predmetnej dopravnej nehode, teda po XX:XX hod. dňa XX.XX.XXXX. Žalobca k tomuto tvrdeniu nepredložil žiaden dôkaz. V tomto smere považoval za rozporné s princípmi sporového konania tvrdenie žalobcu, že žalovaný je povinný preukázať úhradu dlžného poistného pred vznikom dopravnej nehody. Konkrétne k udalosti uviedol, že dňa XX.XX.XXXX bola nedeľa a účastníkom dopravnej nehody (vodičom vozidla v čase nehody) ani nebol poistený (žalovaný). Ak by bola platba realizovaná po dopravnej nehode (prakticky vo večernom čase v nedeľu) tak, ako sa síce domnieva žalobca, ale nijako to nepreukázal, potom by prakticky ani nemohlo dôjsť k zaúčtovaniu platby práve ku dňu XX.XX.XXXX. Žalovaný naopak preukázal, že jeho platba bola už dňa XX.XX.XXXX zaúčtovaná a v čase dopravnej nehody už nebol v omeškaní. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno, že poistné bolo uhradené až po dopravnej nehode. Naopak uviedol a z predložených listín vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola už dlžná splátka poistného zaplatená. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol, že ich náhradu priznal žalovanému v plnom rozsahu, pretože mal plný úspech vo veci a uplatnil si ich náhradu. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil tak vo svojom postupe, ako aj pri svojom rozhodovaní, pričom mal za to, že odôvodnenie rozsudku je zmätočné, nezrozumiteľné, dostatočne nevyčerpávajúce, a teda nepresvedčivé. Uviedol, že svoj nárok voči žalovanému uplatnil podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení nakoľko žalovaný preukázateľne porušil svoju zákonnú povinnosť, keď až dňa 10.12.2017 zaplatil poistné za poistné obdobie 14.11.2017 - 13.02.2018, splatné dňa 14.11.2017, t.j. bol v omeškaní od 15.11.2017. Uvedený nárok má teda povahu sankčnú, ale aj preventívnu. Už od podania odporu neustále opakoval, že žalovaný nepreukázal úhradu dlžného poistného včas a riadne (pred dopravou nehodou). Poukázal na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vo veci samej však nerešpektoval judikatúru najvyšších súdnych autorít, úplne ju opomenul a svoje odlišné závery nevysvetlil, preto je rozsudok nepreskúmateľný a arbitrárny. Predpoklad, že v konaní rozhodujúce skutočnosti preukazuje iba žalobca je mylný. Poukázal na to, že je potrebné rešpektovať aj tzv. negatívnu dôkaznú teóriu a je potom na žalovanom, aby preukázal skutočnosti vylučujúce uplatnené právo, z čoho plynie, že dôkazné bremeno prechádza na protistranu, teda na žalovaného. Následne poukázal na to, že na predmetnú vec dopadá ust. § 517 ods. 1 alinea prvá Občianskeho zákonníka, avšak toto zákonné ustanovenie súd prvej inštancie vôbec neaplikoval. Uviedol, že svoju povinnosť tvrdiť a preukázať svoje tvrdenia dôkazmi splnil. V posudzovanej veci žiaden dôkaz preukazujúci tvrdenie o splnení svojho dlhu na poistnom v čase pred dopravou nehodou žalovaný nepredložil. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o tom, že dôkazné bremeno, kedy žalovaný svoj dlh z titulu zákonného poistenia splnil zaťažuje žalovaného. Bolo preto žiaduce a nevyhnutné, aby súd prvej inštancie jasne, vecne, zrozumiteľne, presvedčivo a poukazujúc na konkrétnosti skutkového základu veci samej, aplikujúc správne a dotknuté právne normy vysvetlil/odôvodnil, prečo mu poprel/odňal zákonné právo na jeho nárok podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne a nezákonne rozhodol vo veci samej, preto napadol aj rozsudok v časti výroku o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 85,97 Eur s prísl. a prizná mu aj nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, eventuálne, rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň mu prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že nesúhlasí s argumentáciou o nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku a poukázal najmä na jeho vecné odôvodnenie, pretože prvoinštančný súd sa dostatočne zaoberal všetkými právne relevantnými námietkami žalobcu v konaní. V napadnutom rozsudku prihliadal na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany všetkých strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne správne veľmi podrobne odôvodnil. Samotná skutočnosť, že právne závery učené v rozhodnutí súdu nekorešponujú predstávam strany sporu ešte

nemôže založiť arbitrárnosť a objektívnu nepresvedčivosť rozsudku. Ako už uviedol v prvoinštančnom konaní, tak v zmysle citovaného ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení je podstatným momentom čas poistnej udalosti. Nepochybnil, že bol v omeškaní po dni splatnosti splátky, avšak dňa 10.12.2017, ako to preukazuje samotný žalobca, už v omeškaní nebol. Uviedol, že nepoprel žiadne listiny predložené žalobcom, preto považuje za irelevantné, aby musel predkladať ďalšie dôkazy o platení, pokiaľ má za to, že splátka bola dňa 10.12.2017 uhradená a žalobca to sám preukazuje a nepopiera. Poukázal na to, že v čase dopravnej nehody sa ani nenachádzal na mieste poistnej udalosti. Omeškanie bolo spôsobené aj tým, že motorové vozidlo užíval sporadicky, preto ho dňa 10.12.2017 poskytol svojmu otcovi. Vzhľadom na námietky žalobcu predložil čestné prehlásenie jeho otca. Za nepreukázané a iba hypotetické považuje tvrdenie žalobcu, že dlžné poistené uhradil až po predmetnej dopravnej nehode. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Žalobca sa vyjadril tak, že v odvolaní podrobne a rozsiahlo odôvodnil, prečo nepovažuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, zákonné a vzhľadom na to, že žalovaný neuviedol nič nové, mal za to, že nie je dôvod na uvádzanie ďalších/nových skutočností vo veci samej. Opätovne poukázal na nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, či Európskeho súdu pre ľudské práva. Poukázal na to, že správnosť a dôvodnosť podaného odvolania napokon potvrdzuje aj samotný žalovaný. Čestné prehlásenie namieta ako listinu, ktorú žalovaný účelovo a neprípustne predkladá v odvolacom konaní, v rozpore so zásadou koncentrácie konania. Trvá na tom, že žalovaný žiaden dôkaz preukazujúci jeho tvrdenie o splnení dlhu na poistnom v čase pred dopravou nehodou nepredložil. Záverom uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní s tým, že si nárokuje náhradu trov konania vrátane náhrady za tento úkon právnej služby.

9. Žalovaný sa vyjadril tak, že považuje za absurdné konštatovanie žalobcu o čestnom prehlásení, pretože toto naopak iba dopĺňa doterajšiu jeho argumentáciu. Procesná prípustnosť listinného dôkazu je daná práve ustanovením § 383 C.s.p., pretože je v súlade a zodpovedá skutkovému stavu, ktorý zistil súd prvej inštancie. Z jeho strany sa nejedná o žiadne nové skutočnosti. Dodal, že pokiaľ ide o možnosť doplnenia a vykonania dokazovania, táto je v zmysle ust. § 384 C.s.p. daná aj v odvolacom konaní. Čo sa týka bremena tvrdenia a dôkazného bremena poukázal na to, že žalobca mal preukázať, že toto nebolo v čase dopravnej nehody uhradené. K splneniu dôkazných povinností však zo strany žalobcu nedošlo, preto nemožno prijať ani ním prezentovaný záver a vyhovieť žalobe. Poukázal tiež na to, že zo súdneho spisu a jednotlivých listín a vyjadrení vyplýva presný opak, a to, že v čase dopravnej nehody už v omeškaní nebol. Za zavádzajúce považoval konštatovanie žalobcu, že po tom, čo sa stala dopravná nehoda bolo poistné zaplatené. Dané tvrdenie vôbec nevyplýva z jednotlivých dôkazov a predstavuje iba želaný záver žalobcu. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval

príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. K námietke nepreskúmateľnosti odvolací súd uvádza, že nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a nasl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 220 ods. 2 C.s.p.. Preto z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnať sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná, čo v predmetnom prípade naplnené nebolo. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje právne závery a hodnotenie dôkazov vo vzťahu k skutkovým zisteniam a taktiež sa dostatočne vysporiadal s argumentmi sporových strán.

15. Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Zákon o PZP“) upravuje v § 12 podmienky nároku poisťovateľa na náhradu poistného plnenia buď celkom alebo sčasti od poisťníka. Na vznik uvedeného nároku poisťovateľa je potrebné, aby tento preukázal naplnenie niektorého z dôvodov § 12 ods. 1 písm. a) až h) Zákona o PZP.

16. V predmetnom prípade sa žalobca ako poisťovateľ domáhal čiastočného regresného nároku voči žalovanému ako poisťníkovi z dôvodu upravenom v § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP, dôvodiac, že žalovaný v čase dopravnej nehody bol v omeškaní s platením poistného. Pre úspešnosť žalobcovho nároku bolo teda potrebné, aby v rámci prvoinštančného konania preukázal ním tvrdenú skutočnosť, teda že žalovaný v čase vzniku poistnej udalosti, a to dopravnej nehody, bol v omeškaní s platením poistného. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie, ako aj z vyjadrení samotného žalobcu vyplynulo, že žalovaný neuhradil v termíne splatnosti (t.j. 14.11.2017) splátku poistného za obdobie od 14.11.2017 - 13.02.2018, čo napokon nerozporoval ani samotný žalovaný. Žalovaný uhradil uvedenú splátku až dňa 10.12.2017, čo vyplynulo jednak z vyjadrenia žalovaného, ako aj z vyjadrenia žalobcu a listiny predloženej žalobcom (č.l. 9). Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie a dôvod upravený v § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP o omeškaní žalovaného s platením splátky za povinné zmluvné poistenie v čase dopravnej nehody.

17. K námietke žalobcu o posudzovaní dôkazného bremena odvolací súd uvádza, že táto nemohla byť posúdená ako dôvodná, pretože ak žalobca ako poisťovateľ tvrdil, že žalovaný bol v čase poistnej udalosti v omeškaní s platením poistného, a teda mu vznikol voči žalovanému regresný nárok, potom ho zaťažovala dôkazná povinnosť, a teda mal preukázať pravdivosť svojho tvrdenia, avšak z ním predloženého dôkazu (č.l. 9) tvrdená skutočnosť o omeškaní žalovaného v čase dopravnej nehody nevyplývala.

18. K čestnému prehláseniu predloženému žalovaným odvolací súd uvádza, že podľa § 366 C.s.p. možno aj v rámci odvolacieho konania prednášať dôkazné prostriedky len v zákonom vymedzených prípadoch. Počas odvolacieho konania je odvolací súd povinný prihliadnuť len na dôkazné prostriedky, ktoré dovtedy neboli použité, ale len vtedy, keď sa týkajú (i) procesných podmienok, (ii) vylúčenia sudcu, (iii) nesprávne obsadeného súdu alebo (iv) má nimi byť preukázané, že v konaní došlo ku vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a odvolateľ ich nemohol bez svojej viny použiť. V takomto prípade ide o výnimku z pravidla, že v odvolacom konaní nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Z obsahu podaného vyjadrenia žalovaného však nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili už v rámci konania na súde prvej inštancie predložiť uvedený dôkaz a ani odvolací súd nezistil nemožnosť žalovaného predložiť dôkaz bez jeho zavinenia v procese dokazovania pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené teda nejde o situáciu, kedy by žalovaný nemohol bez svojej viny tento

dôkaz predložiť, pretože o ňom nevedel. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd na uvedený dôkaz v súlade s ust. § 366 C.s.p. neprihliadol.

19. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v merite veci (výrok I.), ako vecne správne potvrdil.

20. Pokiaľ ide o vecne správny II. výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

21. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo II. výroku o trovách prvoinštančného konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).